

Zohar Vayakhel #469

אֲרִישׁ, אִי בְּנֵי נִשְׂאָה הָיוּ יָדְעֵי כַּמָּה עֲלָאָה אִיהוּ עוֹבְדָא דְקִטְרֵת קָמֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא , הָיוּ
נֹטְלֵי כָּל מוֹלָה וּמוֹלָה מִנִּיהוּ, וְהָיוּ סִלְקֵי לָהּ עֵטְרָה עַל רִישֵׁיהוּ, כְּכִתְרָא דְדִהָבָא. וּמֵאֵן דְּאִשְׁתַּדְּל
בֵּיהּ, בְּעֵי לֹא־סִתְכַלָּא בְּעוֹבְדָא דְקִטְרֵת, וְאִי יִכּוּן בֵּיהּ בְּכָל יוֹמָא, אֵית לִיהּ זוּלְקָא בְּהֵאֵי
עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְאֵתֵי, וְיִסְתַּלַּק מוֹתָנָא מִנִּיהּ, וּמֵעֲלָמָא, וְיִשְׁתַּוֵּיב מִכָּל דִּינֵין דְּהֵאֵי עֲלָמָא,
מִסְטָרִין בִּישֵׁין, וּמִדִּינָא דְגִיְהִינָם, וּמִדִּינָא דְמַלְכוּתוֹ אֲזוּרָא.

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, אִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים כַּמָּה הוּא עֲלִיוֹן מַעֲשֵׂה הַקִּטְרֵת לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, הָיוּ נוֹטְלִים כָּל דְּבֹר וְדְבֹר מִמֶּנּוּ וְהָיוּ מַעֲלִים אוֹתוֹ עֵטְרָה עַל רִאשֵׁיהֶם כְּמוֹ כֶּתֶר שֶׁל זָהָב.
וּמִי שֶׁמִּשְׁתַּדְּל בּוֹ, צָרִיךְ לְהִסְתַּכֵּל בְּמַעֲשֵׂה הַקִּטְרֵת, וְאִם יִכּוּן בּוֹ בְּכָל יוֹם, יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְיִסְתַּלַּק הַמּוֹת מִמֶּנּוּ וּמִהָעוֹלָם, וְיִנְצַל מִכָּל הַדִּינִים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמִצְדָּדִים
רָעִים, וּמִדִּין הַגִּיְהִנָּם וּמִדִּין הַמַּלְכוּת הָאֲחֵרֶת.

469. Rabbi Shimon said, if people knew the effect of the ‘Action of the Ketoret’ before the Holy One Blessed be He, they would take every word of it and set it as golden crown on their heads.

Those who meditate on it with consciousness every day, he has a share in this world and the world to come. Death will be removed from him and the world. He will be saved from judgments in this world, and from the influence of the other-side. He will also be protected from the judgment of hell after death and from the judgment of the other-side.

The power of the incense is to remove all negativity including death. Many kabbalists recommend reading this text every day, especially for those who are in weak health like cancer and other ills. When negativity is out of the way, it’s easy to draw light.

From Zohar Vayera. Aramaic and Hebrew text below.

Translations by Zion

120. Rabbi Pinchas quotes the verse (Numbers 17) “and behold the plague has begun on the people”, and says “and Moses said unto Aaron take the fire-pan and put on it fire from the Altar and put Ketoret (Incense). Take it out to the people and make atonement for them. Then it is written “and the plague stopped”. The verse instructs Aaron to do it quickly so the offering on the fire-pan would save the people.

121. Rabbi Pinchas said one time I was walking on the way and met with Elijah. I asked him what would be good for the people against the judgment and he answered that the people should mention the sacrifices that Moses commanded. When the people read about the sacrifices and offerings, the angels advocate for the people.

122. When there is a decree and death is among the people, an announcer in heavens declares that if people assemble to read the actions of the incense, death will be removed from them.

123. Rabbi Yitzchak said (Numbers 17:11) “And Moses said unto Aaron: 'Take your fire-pan, and put fire from off the altar, and lay incense on it ’. Aaron asked why? And Moses replied “because the wrath of YHVH was released: the plague is begun.” Then Aaron run into the midst of the people, the plague stopped and the angel of death lost control and death stopped.

124. Rabbi Echa went to the village of Tarshah to his host. The people of the city came to see him with respect and asked him if he has no fear about the death that is happening in their city for seven days and every day it gets stronger.

125. Rabbi Echa told them to join him in the synagogue and pray for mercy from the Holy One Blessed be He. While they were walking people came to report about more deaths in the city and some are about to die. He told them, there is no time to delay as it is urgent.

126. Assign 40 people with merits. And make four groups of 10 people. He sent them to the four corners of the city, instructing them to recite the eleven incense (text below) with an open heart to the Holy One Blessed be He and also read the commandments of the sacrifices of Moses.

127. The people did so three times in the four sides of the city. Then he asked them to go to the homes of the people that are about to die and do the same. When they finish they should say the verses; Numbers 17:11-13 below. They followed his instructions and death was removed from the city.

11. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קֹזֵז אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְתֵן עָלָיָה אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קֶטֶרֶת וְהוֹכֵר מִהֲרָה אֶל הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם כִּי יֵצֵא הַקָּצֵף מִלִּפְנֵי יְהוָה הַזֹּזֵל הַנֶּגֶף.

12. וַיִּקְזֹז אַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיִּרְץ אֶל תּוֹךְ הַקָּהָל וְהִגִּיד הַזֹּזֵל הַנֶּגֶף בָּעַם וַיִּתֵּן אֶת הַקֶּטֶרֶת וַיְכַפֵּר עַל הָעַם.

13. וַיַּעֲבֹד בֵּין הַמִּתֵּים וּבֵין הַזּוֹיִים וַתִּעָצֵר הַמִּנְפָּה.

Text from Zohar Vayera. Aramaic and Hebrew translation

120. רבי פנחס פתח פתח פסוק שכתוב, (במדבר יז) והנה הזול הנגף בעם וכתוב ויאמר משה אל אהרן קוּז את המזוזה וגו' וכתוב ותעצר המגפה. כתיב הכא מהר וכתוב הָתָם מַהְרֵי שְׁלֹשׁ סָאִים. מה להלן קרבן לאשתוֹבָא.

120 רבי פנחס פתח פתח פסוק שכתוב (במדבר יז) והנה החל הנגף בעם, וכתוב ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה וגו', וכתוב ותעצר המגפה. כתוב כאן מהר, וכתוב שם מהרי שלש סאים. מה להלן קרבן להנצל, אף כאן קרבן להנצל.

121. אמר רבי פנחס זמנא זמנא זודא הוינא אזלי בארזא וערעית ביה באליהו, אמינא ליה, לימא לי מר מלה דמעלי לברייתא, אמר ליה, קיים גזר קודשא בריך הוא ועאלו קמיה כל אלן מלאכיא דמבנין לאדכרא זובי דבר גש, די בעדנא דידכרון בני אנשא קרבניא דמני משה ושוי לביה ורעותיה בהו, דכלהו ידכרון ליה לטב.

121. אמר רבי פנחס, פעם אחת הייתי מהלך בדרך ופגשתי את אליהו. אמרתי לו, יאמר לי מר דבר שמועיל לבריות. אמר לו, ברית גזר הקב"ה, ונכנסו לפניו כל המלאכים שממנים להזכיר חטאי האדם, שבזמן שיזכירו בני אדם הקרבנות שצוה משה, ומכון לבו ורצונו בהם – שפלים יזכירו אותו לטוב.

122. ועוד בעדנא דיערע מותנא בבני אנשא, קיימא אתגזר וכרוזא אעבר על כל זילא דשמיא דאי ייעלון בנזיה בארעא בבתי כנסיות ובבתי מדרשות וימרון ברעות נפשא ולבא ענינא דקטרת בוסמין דהווי להו לישראל, דיתבטל מותנא מנייהו.

122. ועוד, בזמן שיארע מות בבני אדם, הברית נגזרה, והכרוז עובר על כל חילות השמים, דאם יעלו בניו בארץ בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ויאמרו ברצון נפש ולב ענינים של קטרת בשמים שהיו להם לישראל, שיתבטל המות מהם.

123. אמר רבי יצחק בא וראה מה כתיב ויאמר משה אל אהרן קוּז את המזוזה ותן עליה אש מעל המזבוח ושים קטרת. אמר ליה אהרן למה. אמר כי יצא הקצף מלפני יי וגו'. מה כתיב וירץ אל (דף קא ע"א) תוף הקהל והנה הזול הנגף בעם. וכתוב ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה. ולא יכיל מלאכא דמוזבלא לשלטאה ונתבטלא מותנא.

123. אמר רבי יצחק, בא ראה מה כתוב, ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת. אמר לו אהרן, למה? כי יצא הקצף מלפני ה' וגו'. מה כתוב? וירץ אל תוף הקהל והנה החל הנגף בעם. וכתוב ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה. ולא יכל מלאך של חבלה לשלט ונתבטל המות.

124. רבי אֶזְרָא אָוֹל לְכַפֵּר טְרֵשָׁא אֶתָּא לְגַבֵּי אוּשְׁפִיזִיה, לְזוּזֵישׁוּ עֲלֵיהּ כָּל בְּנֵי מְתָא, אָמְרוּ
גְּבָרָא רַבָּא אֶתָּא הֵכָא נְזִיל לְגַבֵּיה, אֶתּוּ לְגַבֵּיה, אָמְרוּ לִיה כָּא זֹס עַל אוּבְדָּנָא, אָמַר לְהוּ מַהוּ.
אָמְרוּ לִיה דְּאִית שְׁבַעָה יוֹמִין דְּשָׂאֲרֵי בּוּתְנָא בְּמֵאֲתָא וְכָל יוֹמָא אֲתַתְּקַף וְכָא אֲתַבְּטַל.

124. רבי אחא הלך לכפר טרשא, בא אצל המארח שלו. לחשו עליו כל בני העיר. אמרו, אדם גדול בא
לכאן, גלף אליו. באו אצלו. אמרו לו, לא חושש על אבדתינו? אמר להם, מהו? אמרו לו שיש שבעה ימים
שיש מות בעיר, וכל יום מתחזק ולא מתבטל.

125. אָמַר לְהוּ נְזִיל לְבֵי כְנֶשְׁתָּא וְנִתְבַּע רִזּוּמֵי מִן קָדָם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. עַד דְּהוּ אֶזְרָא אֶתּוּ
וְאָמְרוּ פְּלוּנֵי וּפְלוּנֵי מֵיתוּ, וּפְלוּנֵי וּפְלוּנֵי נָטוּ לְמוּת. אָמַר לְהוּ רַבִּי אֶזְרָא לִית עֵתָא לְקַיִימָא הֵכִי
דְּשַׁעְתָּא דְּזוּזִיקָא.

125. אמר להם, גלף לבית הכנסת ונבקש רחמים מלפני הקדוש ברוך הוא. עד שהיו הולכים, באו ואמרו,
פלוני ופלוני מתו, ופלוני ופלוני נוטים למוות. אמר להם רבי אחא, אין עת לעמד בך, שהשעה דחוקה.

126. אָבַל אֶפְרַישׁוּ מִנְכוּן אַרְבַּעִין בְּנֵי נִשָּׂא מֵאֲנוּן דְּזַפְאִין יִתִּיר. עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה לְאַרְבַּעָה זוּלְקִין
וְאִנָּא עַמְכוּן, עֲשָׂרָה לְזוּזִיקָא דְּמֵאֲתָא, וְעֲשָׂרָה לְזוּזִיקָא דְּמֵאֲתָא, וְכֵן לְאַרְבַּע זְוּזִיקָא דְּמֵאֲתָא.
וְאָמְרוּ בְּרַעוּת נְפִשְׁכוּן עֲנִינָא דְּקַטְרַת בּוּסְמִין. דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לְמוֹשֶׁה וְעֲנִינָא דְּקַרְבָּנָא
עֲמִיה.

126. אבל תפרישו מכם ארבעים בני אדם מאלו היותר זכאים. עשרה עשרה לארבעה חלקים, ואני עמכם,
עשרה לקצה העיר ועשרה לקצה העיר, וכן לארבע קצוות העיר, ואמרו בנפש חפצה ענין של קטרת הסמים
שהקדוש ברוך הוא נתן למשה, וענין של הקרבנות אתו.

127. עֲבָדוּ כֵּן תִּלְת זְמַנִּין וְאֶעְבְּרוּ בְּכָל מֵאֲתָא לְאַרְבַּע זְוּזִיקָא וְהוּוּ אָמְרִין כֵּן, לְבַתֵּר אָמַר לְהוּ
נְזִיל לְאֲנוּן דְּאוּשְׁיטוּ לְמֵימַת אֶפְרַישׁוּ מִנְיִיכוּ לְבַתִּיהוּן, וְאָמְרוּ כְּדִין, וְכַד תְּסַיְיבוּ אָמְרוּן אֶלִּין
פְּסוּקִיָּא (בְּמִדְבָר טו) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֱהָרֹן קִזּוּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ וְגו' (דף קא ע"ב) וַיִּקְזּוּ
אֱהָרֹן וְגו' וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמִּתִּים וְגו'. וְכֵן עֲבָדוּ וְאֲתַבְּטַל מִנְיִיהוּ.

127. עשו בך שלש פעמים ועברו בכל העיר לארבע קצוות והיו אומרים בך. לבסוף אמר להם, גלף לאלו
שנוטים למוות, ותפרישו מכם לבתיהם ותאמרו בך, וכאשר תסימו, תאמרו אלו הפסוקים, ויאמר משה אל
אהרן קח את המחטה ותן עליה אש וגו', ויקח אהרן וגו', ויעמד בין המתים וגו'. וכן עשו והתבטל
מהם (המות).

The Ketoret process. Eleven incense

אתה הוא יהוה אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן שבית המקדש קים כאשר צוית אותם על-יד משה נביאך ככתוב בתורתך:

ויאמר יהוה אל-משה קוז-לך סמים נטף וישזולת וזולבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה: ועשית אתה קטרת קוז מעשה רוקוז ממלז טהור קדש: ושזוקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר: והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את-הנרת וקטירנה: ובהעלת אהרן את-הנרת בין הערבים וקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתכם.

תנו רבנן. פטום הקטרת כיצד. שלש מאות ושישים ושמונה מנים היו בה. שלש מאות ושישים וזומשה כמנן ימות הזומה מנה בכל-יום. מוציתו בבקר ומוצייתו בערב. ושלשה מנים יתרים שמהם מכניס בהן גדול וזוטל מהם מלא זופניו ביום הכפורים. מוזוירן למכתשת בערב יום הכפורים כדי לקיים מצות דקה מן הדקה ואזר עשר סממנים היו בה. ואלו הן: (טו) למנותם באצבעותיו)

(1) הצרי. (2) והצפורן. (3) והזולבנה. (4) והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה. (5) מור. (6) וקציעה. (7) ושכולת גרד. (8) וכרכום. משקל עשה עשר מנה. (9) קושט שנים עשר. (10) קלופה שלשה. (11) קזמון תשעה.

בורית פרשינא תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלת וקבין תלתא. ואם לא מצא יין קפריסין מביא זומר וזיור עתיק. מלז סדומית רובע. מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר: אף כפת הירדן כל-שהיא. אם נתן בה דבש פסלה. ואם זוסר אותה מכל-סממניה זיב מיתה.

רבן שמעון בן גמליאל אומר: הצרי אינו אלא שרף הזוטף מעצי הקטף. בורית פרשינא למה היא באה כדי לשפות בה את הצפורן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד

תניא רבי נתן אומר: כשהוא שזוק אומר הדק היטב. היטב הדק. מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה לזעאין כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו. אמר רבי יהודה: זה הכלל: אם כמדדתה כשרה לזעאין. ואם זוסר אותה מכל-סממניה זיב מיתה.

תני בר קפרא: אותה לשישים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לזעאין. ועוד תני בר קפרא: אלו הנה זותן בה קרטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחוה. ולמה אין מערבין בה דבש מפני שהתורה אמרה: כי כל-שאר וכל-דבש לא-תקטירו ממנו אשה ליהוה:

יהוה צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בטון בה: יהוה הושיעה. המלך יעננו ביום-קראנו: וערבה ליהוה מנוחת יהודה וירושלים. כימי עולם וכשנים קדמניות:

פרשת הקורבנות – Sacrifices

For purification of the vessel.

וידבר יי אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר. וְעִשִׂיתָ כִּיֹּר זֹזֹשֶׁת וְכִנּוּ זֹזֹשֶׁת לְרוּחָהּ וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּיחַ וְנָתַתָּ שְׁמֵהּ מַיִם. וְרוּחָהּ אֶהְרֵן וּבְנָיו מִמֶּנּוּ אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם. בְּבֹאֵם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד יְרוּחָהּ מַיִם וְלֹא יָמָתוּ אוֹ בְגִשְׁתֶּם אֶל הַמִּזְבֵּיחַ לְשֵׁרֶת לְהִקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה. וְרוּחָהּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהִיָּתָה לָהֶם זֶקֶת עוֹלָם לֹו וְקִרְעוּ לְדַרְתָּם.

וידבר יי אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר. צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת קֶרְבְּנֵי לִזְמוֹי לֹאֲשֵׁי רִיזֵן זִיזִיזִי תִשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְמוֹעֵדֹו. וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים שְׁנַיִם לְיוֹם עֹלָה תְּמִיד. אֶת הַכֶּבֶשׂ אֲזוֹד תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנַיִ תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם. וְעִשִׂיתָ הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּכֹלֶה בְּשֶׁמֶן פְּתִית רְבִיעֵת הֵהִיךְ. עֹלֶת תְּמִיד הָעִשִׂיהַ בְּהַר סִינַי לְרִיזֵן זִיזִיזֵן אִשָּׁה לַיהוָה. וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֵהִיךְ לְכֶבֶשׂ הָאֲזוֹד בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּף זֶסֶף שֶׁכֶר לַיהוָה. וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנַיִ תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם כְּמִנְחֹת הַבֶּקֶר וְכִנְסָכוּ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיזֵן זִיזִיזֵן לַיהוָה. וְשִׁזְזֹתָ אֹתוֹ עַל יַרֵךְ הַמִּזְבֵּיחַ צִפְנָה לְפָנָי יי וְזָרְקוּ בְנֵי אֶהְרֵן הַכֹּהֲנִים אֶת דְּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּיחַ סָבִיב. יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתֵּהֵא אֲמִירָה זוֹ וְשׁוּבָה וּמְקַבְּלַת וּמְרַצָּה לְפָנֶיךָ כֹּאֲלוֹ הִקְרַבְנוּ קֶרְבָן הַתְּמִיד בְּמוֹעֵדֹו וּבְמִקְוָמוֹ וְכֹהֲלָכְתוּ:

אִילוֹהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבוּזִים. קֹדֶשִׁי קֹדֶשִׁים שְׁזוּיָטָתָן בְּצִפּוֹן. פֶּר וְשִׁיעִיר שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים שְׁזוּיָטָתָן בְּצִפּוֹן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שְׁרַת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּה עַל בֵּין הַבָּדִים וְעַל הַפְּרָכָת וְעַל מִזְבֵּיחַ הַזֹּהֵב. מִתְּנָה אֲזוֹת מֵהֵן מַעֲכָבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הִזָּה שׁוֹפָה עַל יְסוּד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּיחַ הַזֹּזִיזֵן אִם לֹא נָתַן לֹא עַכְבֹּ: פָּרִים הַנְּשֻׁרְפִים וְשִׁיעִירִים הַנְּשֻׁרְפִים. שְׁזוּיָטָתָן בְּצִפּוֹן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שְׁרַת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּה עַל הַפְּרָכָת וְעַל מִזְבֵּיחַ הַזֹּהֵב. מִתְּנָה אֲזוֹת מֵהֵן מַעֲכָבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הִזָּה שׁוֹפָה עַל יְסוּד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּיחַ הַזֹּזִיזֵן. אִם לֹא נָתַן לֹא עַכְבֹּ. אִלוֹ וְאִלוֹ נְשֻׁרְפִין בְּבֵית הַדָּשֵׁן: זֹטָאֵת הַצְּבוּר וְהַזִּיזִיד. אִלוֹ הֵן זֹטָאֵת הַצְּבוּר. שְׁעִירֵי רֹאשֵׁי זֹדֶשִׁים וְשֶׁל מוֹעֵדוֹת שְׁזוּיָטָתָן בְּצִפּוֹן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שְׁרַת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת. כִּיֹּצֵד. עֹלָה בְּכֶבֶשׂ וּפְנָה לְסוּבָב וּבֹא לֹו לְהֶרֶן דְּרוּמִית מִזְרֹזִיזִית. מִזְרֹזִיזִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית דְּרוּמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הִזָּה שׁוֹפָה עַל יְסוּד דְּרוּמִי. וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים. לְזָכְרֵי כְּהֻנָּה. בְּכָל מֵאֲכָל. לְיוֹם וְלִלְלָה עַד זֹזָאוֹת: יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ. ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אִם נְתַזְזִיבְתֵי זֹטָאֵת שֶׁתֵּהֵא אֲמִירָה זוֹ מְרַצָּה לְפָנֶיךָ כֹּאֲלוֹ הִקְרַבְתִּי זֹטָאֵת:

הַעֹלָה קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים. שְׁזוּיָטָתָה בְּצִפּוֹן וְקַבּוּל דָּמָה בְּכָלִי שְׁרַת בְּצִפּוֹן. וְדָמָה טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְטַעוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתְנוּז וְכָלִיל לְאֲשִׁים: יְהִי רִצּוֹן כֹּאֲלוֹ הִקְרַבְתִּי עוֹלָה:

זְבוּזֵי שְׁלָמֵי צְבוּר וְאֲשָׁמוֹת. אִלוֹ הֵן אֲשָׁמוֹת. אֲשֵׁם זָלוֹת. אֲשֵׁם מַעֲלֹוֹת. אֲשֵׁם שְׁפֹזָה זֹרוּפָה. אֲשֵׁם זָזִיר. אֲשֵׁם מִצּוֹרֶע. אֲשֵׁם תְּלוּי. שְׁזוּיָטָתָן בְּצִפּוֹן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שְׁרַת בְּצִפּוֹן. וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים. לְזָכְרֵי כְּהֻנָּה. בְּכָל מֵאֲכָל. לְיוֹם וְלִלְלָה עַד זֹזָאוֹת: יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ. ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אִם נְתַזְזִיבְתֵי אֲשֵׁם שֶׁתֵּהֵא אֲמִירָה זוֹ מְרַצָּה לְפָנֶיךָ כֹּאֲלוֹ הִקְרַבְתִּי אֲשֵׁם:

הַתּוֹרָה וְאֵיל גְּזִיר קְדָשִׁים קָלִים. שְׁזוּיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה. וְדָמֶן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְנַזּוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר. לְכָל אָדָם. בְּכָל מֵאֲכָל. לְיוֹם וּלְלַיְלָה עַד זְזֻצוֹת: הַמְּוֹרֵם מִהֶם פּוֹעֵץ בָּהֶם. אֲלֵא שֶׁהַמְּוֹרֵם נֶאֱכָל לְכַהֲנִים לְנִשְׂיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: יְהִי רִצּוֹן כְּאֵלוֹ הַקְּרָבָתִי תוֹרָה:

שְׁלָמִים קְדָשִׁים קָלִים. שְׁזוּיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה. וְדָמֶן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְנַזּוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר. לְכָל אָדָם. בְּכָל מֵאֲכָל. לְשְׁנֵי יָמִים וּלְלַיְלָה אֶזְזֹד: הַמְּוֹרֵם מִהֶם פּוֹעֵץ בָּהֶם. אֲלֵא שֶׁהַמְּוֹרֵם נֶאֱכָל לְכַהֲנִים לְנִשְׂיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: יְהִי רִצּוֹן כְּאֵלוֹ הַקְּרָבָתִי שְׁלָמִים: הַבְּכוֹר וְהַמְּעִשֵׁר וְהַפְּסוּז קְדָשִׁים קָלִים. שְׁזוּיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה. וְדָמֶן טָעוֹן מִתְנַזּוֹת אֶזְזֹת. וּבִלְבָד שִׁיתֵן כְּנֶגֶד הַיְסוּד. שְׁנֵה בְּאֲכִילָתָן. הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לְכַהֲנִים. וְהַמְּעִשֵׁר לְכָל אָדָם. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר. בְּכָל מֵאֲכָל. לְשְׁנֵי יָמִים וּלְלַיְלָה אֶזְזֹד: הַפְּסוּז אֵינוֹ נֶאֱכָל אֲלֵא בְּלַיְלָה. וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֲלֵא עַד זְזֻצוֹת. וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֲלֵא לְמִזְוִיּוֹ. וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֲלֵא צְלִי:

Useful links:

<http://dailyzohar.com/%D7%A4%D7%A8%D7%A9%D7%AA-%D7%94%D7%A7%D7%98%D7%95%D7%A8%D7%AA-the-eleven-incense-spices/>

Recordings on Soud Cloud

<https://soundcloud.com/dailyzohar/ketoret-11-incense>

Zohar text on UnityZohar.com

<https://unityzohar.com/zohar-books/vayera/119>

A copy of my personal Ketoret written on parchment by Rabbi Yehuda Tzvi Brandwein Shlita.

תשעלה ברית כרעיונה תשעלה קבין יין קפריסין סאין
 תלתא וקבין תלתא ואם לא מלא יין קפריסין מביא ומר
 זורין עתיק מלא סידומית רובע מעכה עין כל עיהוא ואם נתן
 רבי נתן הבבלי אומר אף כפת הירדן כל עיהוא ואם נתן
 בה דבעי פסלה ואם חסר אף כפת מכל סמניה לית מיתה.
 רבן עמועין בן גמליאל אומר הצרי לית מיתה.
 עירף הניטוף מעצמי הקטף ברית כרעיונה כמה היא באה
 כדי ליתוף בה את העפרן כדי עתה נאה יין קפריסין
 כמה הוא בא כדי לעלות בו את העפרן כדי עתה ענה
 והלא מי רגלים יפין לה אלא עינין מכניסין מי רגלים
 במקדיש מפני הכבוד
 כעיהוא עיוהא אומר הדיק היטב היטב הדיק מפני עתה קב
 יפה לבשמים פטמה לויצאין עקרה לעליה ולרביע לא
 עמועין אומר רבי יהודה זה הכלל אם כמדתה בערד
 לויצאין ואם חסר אף מכל סמניה לית מיתה
 תניא בר קפרא אומר אף לישעם או
 לישעם ענה היתה באה ערב עיורים לויצאין ועיורים
 תני בר קפרא אינו היה צותן בה קורטוב ערב דבעי אין אדם
 יכול לעמוד מפני ריחה וכמה אין מערבין בה דבעי מפני
 עתה אומר כי כל עיאר וכל דבעי לא תקטירו ממנו
 אעלה ליהודי

אהה הוא יהיה אלהיו עיהקטירו אבותינו לפניך אדר
 קטרת הסמים בלובן עשית המקדיש היה קים כאשר צוית
 אותם על ידי מיעה צביאך ככתוב בתורתך
 ויאמר יהיה אף מיעה קוח כך סמים נטף ושוחלת וולבנה
 סמים ולבנה יכל בך בבדי יהיה ועשית אותה קטרת רחוק
 מעלה רחוק מכלי טהור קדיש ועשית אתה קטרת הדיק
 ונתתה מנוחה לפני העדת מועד אעור אעליך כך
 עשית קדיש קדישם תהיה לכם
 והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטבו
 את הצרת יקטירנה ובהעלת אהרן את הצרת בין הערב
 יקטירנה קטרת תמיד לפני יהיה לך רחוקים
 תני רבנן פטמים הקטרת כיצד עילע מאור ועשית
 ועלמנה מנים היו בדי עילע מאור ועשית ועלמנה מנים
 ימות הלומה מנה לכל יום פרס בשוחרית ופרס בין
 הערבים ועלמנה מנים יתרים עלמנה מכלים כול גדול
 מכא ועפניו ביום הכפורים ומזוירן למכתעת בערב
 יום הכפורים ועלמנה יפה כדי עתה דיקה מן
 הדיקה ואחרי עשיר סמנים היו בדי ואכלו הן הצרי והצפרן
 הולבנה והלבנה מעלה עילעם עילעם מנה מור
 והציעה עשבת צרי וכרם מעלה עשית עשיר עשית
 עשיר מנה הקטרת עשית עשיר קלופה עילענה קלמון